

26.12.99

לכבוד
חברי הועדה מרכזי
לשכת עורכי הדין
רחוב פריש 10
תל אביב

א"נ,

הנדון: פרס הלשכה לשנת 1999

קיבלתי את ההודעה על זכייתי בפרס (יחד עם האגודה לזכויות האזרח בישראל) ברגשות מעורבים.

רגשותיי נהיו מעורבים עוד יותר כאשר מסרו לי מן העיתונות את נוסח ההודעה של ראש הלשכה בעניין זה על מנת לקבל את תגובתי.

שמחתי על שלשכת עורכי הדין מעניקה פרס לאגודה לזכויות האזרח בישראל, ואני מקווה כי הענקה הפרס היא אות לשיתוף פעולה גובר בין גופים. לדעתי, חיוני שהלשכה תפתח את המסורת של חבריה לעשות שימוש בידע המשפטי שלהם לטובת הציבור וההגנה על זכויות האדם. אני בטוחה כי מעורבותו של ראש הלשכה בפעולה זו בעבר, כמו גם היכרותו הקרובה עם האגודה ופעיליה, יסייעו בכך.

לא שמחתי על שהחלטות על הענקת פרסים נהיו חלק ממאבקים פנימיים בלשכה. יש טעם בפגם בכך גוף עושה שימוש בכוחו להעניק פרסים בצורה שאינה מכבדת את מקבליהם (או מועמדים שלא זכו בו). פרס שנוי במחלוקת הוא פרס בעייתי במובן זה. ייתכן שכדאי ללשכה להפיק לקחים, כגון: (1) כלל-על הדורש תמימות דעים להענקת פרס. או (2) תביעה כי מועמדים יביעו הסכמתם מראש להישקל ולקבוע את תנאי הישקלותם או לפחות (3) קביעת נהלים מוסכמים לחלוקת פרסים, שכולם יכבדו, ואשר יצמצמו את החשש לכך שפרסי הלשכה יחולקו ללא תמימות-דעים רחבה.

לא ביקשתי לי את הפרס הזה, אך מן המעשה לא ניתן לחזור. בנסיבות של ההחלטה הנוכחית, צר לי כי הדיון הפנימי בקבלת הפרס לא נשאר חסוי. חיסיון כזה היה מאפשר להגן על כבודם של אלה שנגררו שלא בטובתם למחלוקת, ולחפש בדיסקרטיות דרכים מוסכמות לעמעם את המתחים. אני מודה לתומכיי בוועד המרכזי. איני שותפה לפירוש שנותן ראש הלשכה לטעמי הצבעתם או לעמדותיי שלי. התנגדות לעמדותיי היא כמובן לגיטימית, אבל פחות ברור למה אי-הסכמה לכמה מהן צריכה להביא לפסילתי.

יחד עם זאת, לא טוב לשתק את הלשכה באמצעות מתחים בלתי פתירים בהנהגתה. איש לא ירוויח מטקס מתוח ולא נעים של חלוקת הפרס. אני מוכנה לחפש מוצא של כבוד מן הסבך אליו הוכנסנו. מוצא סביר הוא החלטה על נימוקי פרס מוסכמים, שיאפשרו לתומכים ולמתנגדים כאחד לחיות עם ההחלטה. אני בטוחה כי התושייה של חברי הוועד המרכזי מספקת על מנת לאפשר הסכם כזה. לאור הנסיבות הרגישות, אני מבקשת כי נימוקי הפרס יועברו לעיוני לפני טקס החלוקה, על מנת שאוכל לתכנן את צעדיי במועד.

בברכה,